

[Socialministeren.]

gerne sker, må være så ensartet som vel muligt, og det vil vi søge frem til.

Haustrup Clemmensen: Jeg vil gerne takke den højtærede minister for de udtalelser, der nu er faldet her fra folketingets talerstol.

Når det i det lidt forsigtige ministersprog tillkendegives, at de nuværende ordninger ikke er fuldt ud rimelige, at de er mindre velbegrundede, synes jeg, det er en meget mild udtryksform over for de forhold, der nu igennem adskillig tid har været gældende. Jeg hilser derfor med glæde, at der fremkommer et lovforslag, og må måske henstille til den højtærede minister, at arbejdet hermed fremmes så meget som muligt, netop fordi der jo er overordentlig mange, for hvem denne sags hurtige afgørelse er af stor betydning.

Den højtærede minister gjorde i øvrigt nogle bemærkninger om, hvem der havde taget initiativet til hvad. Jeg synes, det i denne sag er ganske underordnet, hvem der har æren eller ansvaret for, at sagen rejses. Den har jo været rejst igennem adskillige måneder såvel i B.T. som i bladet *Pigtråd* og på anden måde — jeg er klar over, at også organisationerne har rejst spørgsmålet — men det afgørende må naturligvis være ikke en mandjævning om, hvem der kom først på dette område, men udelukkende at få denne ordning ændret hurtigt, så vi kan komme over til rimelige forhold. Det er urimelige forhold for øjeblikket.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Knud Hertling* til ministeren for Grønland:

„Hvad er begrundelsen for den fortsatte udsættelse af opførelsen af et sømandshjem i Holsteinsborg?“

Knud Hertling: Der er nu gået over 12 år, siden Indenlandsk Sømandsmission, stærkt støttet af Grønlands landsråd, tog initiativ til oprettelsen af et sømandshjem i Holsteinsborg. Siden da har man arbejdet med sagen i ministeriet for Grønland, og efter de senest lagte foreløbige planer — jeg understreger „foreløbige planer“ — tænkes hjemmet færdigbygget i

1967; men eftersom planerne kun er foreløbige, har vi ingen som helst garanti for, at hjemmet i det hele taget bliver opført.

Formanden for Indenlandsk Sømandsmission, pastor William Larsen, har på missionens årsmøde i slutningen af august udtalt, at der er modstand mod oprettelsen af dette sømandshjem, men at det er svært at sige, hvor denne modstand kommer fra. Nu er det jo en kendsgerning, at sagens afgørelse har beroet i ministeriet for Grønland gennem alle disse år. Derfor er det fristende at tro, at den af pastor William Larsen omtalte modstand er at finde i ministeriet for Grønlands kontorer. Imidlertid strider en sådan antagelse mod et andet og ubestrideligt faktum, nemlig den velvilje, som projektet har mødt i ministeriet. Denne velvilje var endda så udtalt, at den højtærede Grønlandsministers forgænger i dette høje ting afgav løfte om, at bygningen skulle opføres i 1965; men dette løfte har man tilsyneladende set helt bort fra i ministeriet for Grønland.

Det lyder meget mærkeligt, hvis der i ministeriet skulle være modstand mod hjemmets snarlige opførelse. Jeg har selv det indtryk, at den højtærede minister for Grønland er stærkt interesseret i forbedring af sociale foranstaltninger i Grønland. Bygningen af dette hjem vil først og fremmest betyde dækning af et stærkt socialt og menneskeligt behov hos de ca. 5.000 sømænd, der hvert år anløber Holsteinsborg, hvor de ikke har andre muligheder for logi end deres trænge køjer. Ja, køjerne er trænge i de små grønlandske togte- og rejsefartøjer. Mandskabskahytterne i mange af disse fartøjer er uanstændigt små og dårligt indrettede. Det er at ønske, at de danske sømandsorganisationer begynder at interessere sig for disse forhold.

Grønlands landsråd har i sin for nylig afsluttede samling på ny drøftet sagen, og et af medlemmerne udtalte ifølge referatet i Grønlandsposten, at det er svært at forstå, hvorfor sagen i den grad er trukket i langdrag, og at det kunne se ud, som om man bagatelliserer landsrådets arbejde. Det er på denne foranledning, jeg stiller den højtærede minister for Grønland følgende spørgsmål: „Hvad er begrundelsen for den fortsatte udsættelse af opførelsen af et sømandshjem i Holsteinsborg?“